

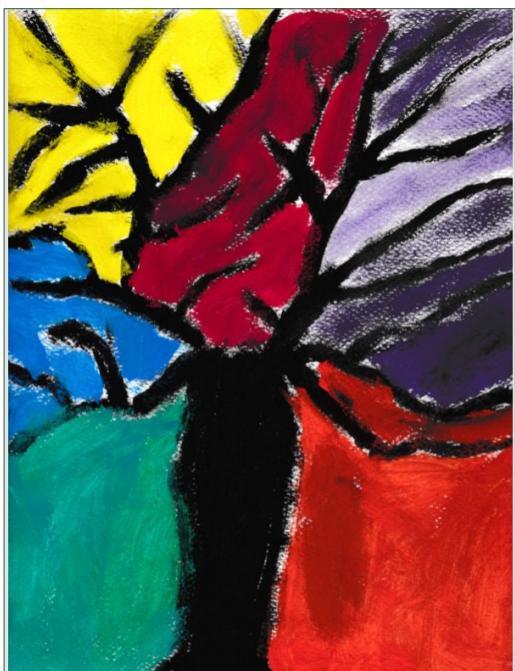
RAZGOVORI

List za roditelje OŠ „Đuro Ester“

Broj 13. Godina XIII - 2018.

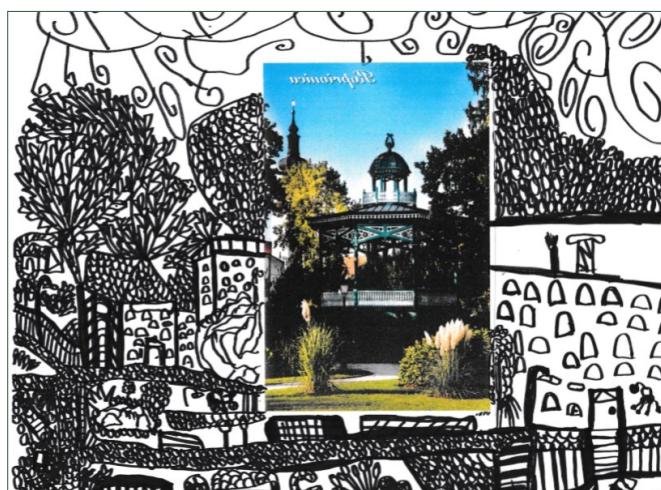

Tema broja: Mentalno zdravlje djece i mladih

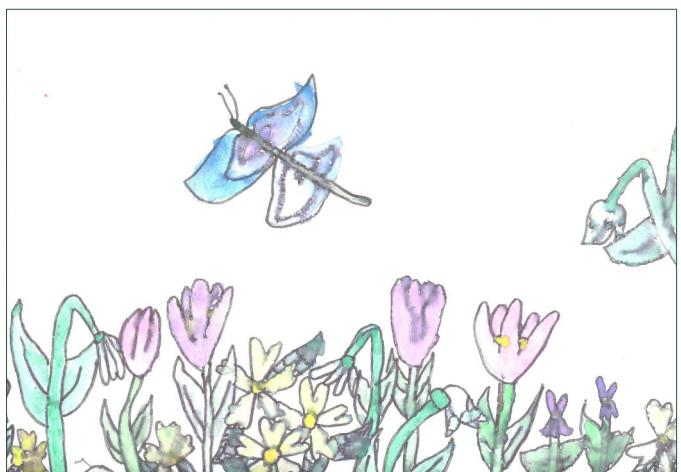

Marija Petrović, 2.b

Ema Široki, 6.a

Tonka Pelesk, 2.b

Mirta Jurić, 3.b

SADRŽAJ

1. Obitelj, škola, moralni odgoj i mentalno zdravlje učenika
2. Samoregulacija – što je i kako je razvijati kod djece
3. Mentalno zdravlje djece
4. Jezik ulice na internetu
5. Rad povijesne grupe Povijest za budućnost
6. Sportska grupa u razrednoj nastavi
7. Domaćinstvo—nova izvannastavna aktivnost u našoj školi
8. Sudionici smo međunarodnog projekta RoboTech
9. Projekt ProMicro – opremanje osnovnih škola mikroračunalima
10. Projekt sa Slovenijom – Čitanje nas povezuje
11. Usavršavanje učitelja u okviru programa Erasmus +

Posjet školi za darovite učenike u Bratislavi u okviru projekta Znanje kao dar

Izdavač: OŠ „Đuro Ester“ Koprivnica
Trg slobode 5, tel.048/222-735
Za izdavača: mr. Sanja Prelogović
Glavna urednica: mr.sc. Jasna Relja
Uredništvo: Renata Glavica, dr. Andreja Kos Milkić, Mirna Kovačić, Matija Rušak, Tijana Martić, Đurđica Lucek, Maja Jerčinović, Nikolina Sabolić, Mirjana Mihalec
Lektorica: Nikolina Sabolić
Grafička priprema: Snježana Mihočka
Prva stranica: učenici 3. razreda na terenskoj nastavi
Zadnja stranica: Patricija Rupe, 7.d

RIJEČ UREDNICE

Dragi roditelji,

evo nas već trinaest godinu zajedno u našem i vašem listu za roditelje „Razgovori“. Tiskani i elektronički list za roditelje možete čitati na internetskoj stranici naše škole te ga dobiti na početku školske godine na roditeljskim sastancima. Tematski ove godine pišemo priloge iz područja mentalnog zdravlja djece i mlađih, o problemima komunikacije na internetu, uvođenju novih grupa izvannastavnih aktivnosti u naš kurikulum poput sportske grupe u razrednoj nastavi te grupe domaćinstva, izvođenju povijesti na zanimljiv način putem dramskih predstava. Izdvajamo nekoliko od brojnih projekata poput robotike i uvođenja mikroračunala u škole te međunarodne suradnje u projektu Erasmus+.

Želimo putem ovog lista i dalje biti edukatori, ali i suradnici i partneri s vama roditeljima u odgoju naših učenika.

Glavna urednica:
mr.sc. Jasna Relja

Predstavljanje projekta Volim volontiranje u našoj školi u ime GO Crvenog križa

OBITELJ, ŠKOLA, MORALNI ODGOJ

Kraj prošlog i početak 21. stoljeća obilježen je jakom moralnom krizom društva. Ona je prisutna u svim aspektima čovjekova života: od obitelji, škole, područja rada, kulture, medija.

Francuski autor L. Legrand (2001.) navodi nekoliko razloga za takvu situaciju u modernom društvu:

1. porast nesigurnosti i nasilja u gradovima,
2. sve veća netolerancija, česti lokalni ratovi, porast terorističkog nasilja,
3. ubrzan tehnički razvoj koji stvara potrebu i želju za posjedovanjem sve većeg broja materijalnih dobara, a s druge strane stvara veliku nezaposlenost,
4. pojava potrošačkog društva i profita koje povlači za sobom sva iskušenja što vode prema zaduživanju i ovisnosti o materijalnim stvarima.

Velike društvene promjene donose i velike promjene u društvenoj svijesti. Nažalost, često su te promjene usmjerene na pad moralnih vrijednosti pojedinaca i društva u cjelini. U takvim promjenama upravo su česte pojave netolerancije prema drugačijem, nacionalizmu, ksenofobije, sebičnosti i sl.

Poučavati moral u okružju takvih društvenih promjena veoma je težak zadatak svih društvenih institucija, među njima i obitelji i škole kao središnje institucije za odgoj i obrazovanje

mladih. Škola prema svojim osnovnim zadacima djelovanja mora stvarati moralnu svijest.

Kako izaći iz moralne krize današnjeg društva?

Odgovor na to složeno pitanje pored drugih trebaju dati i stručni suradnici:

- jačem javnom djelovanju koje će utjecati na javno mnenje o potrebi veće brige za emocionalno i psihičko zdravlje djece jer danas društvo vodi veću brigu o fizičkom nego psihičkom zdravlju djece,
- pojačati i ohrabriti ulogu roditelja koji su prvi uzor i model ponašanja djece adekvatnim znanjima o psihičkim potrebama i razvoju svakog djeteta.

Roditeljstvo – najznačajnija uloga u životu čovjeka

Odgojno-obrazovno djelovanje škole proteže se na nekoliko segmenata rada, a to su odgojno-obrazovni rad s učenicima, pedagoški rad s roditeljima, permanentno stručno usavršavanje nastavnika. Učenik je subjekt odgojno-obrazovnog procesa koji kroz različite oblike nastavnog procesa i izvannastavnih aktivnosti razvija učeničke kognitivne, socijalne i emocionalne potencijale. Sve navedene potencijale kod učenika razvija i obitelj koja svojim metodama djeluje odgojno i obrazovno.

Obitelj je više usmjerena na razvoj odgojnih komponenti, kulture ponašanja, usvajanje moralnih i životnih vrijednosti.

Osim promjena u strukturi, sadašnja obitelj ima još neke karakteristike kojima se razlikuje od nekadašnje tradicionalne obitelji, a to su zaposlenost oba roditelja, velika posvećenost članova obitelji stjecanju materijalnog, preuzimanje uloge odgajatelja od strane masovnih medija, pomanjkanje komunikacije među članovima obitelji, prepuštenost djece sebi samima, ovisnost o tehnologiji. Iz ovih obilježja obitelji proizlaze i sve veći problemi u razvoju dječje osobnosti kao što su: slabija pažnja i koncentracija, sebičnost, nesamostalnost, neodgovornost, slabiji socijalni kontakti, zlostavljanje djece od starijih odraslih osoba kao i od vršnjaka, ali i masovnih medija koji u velikim dozama prikazuju scene nasilja, ubojstava, verbalne agresije. Problemi u razvoju dječje osobnosti utječu na nizak nivo samopoštovanja, samosvijesti, psihosomatska oboljenja, depresije.

Roditelji rođenjem djeteta preuzimaju na sebe veliku odgovornost - odgoj i odrastanje mладог бића u odgovornu jedinku sposobnu za zdrav i sretan život, koja će biti uspješan i moralni član svoje zajednice i društva u cjelini.

Da bi to razvio, roditelji razvijaju kod djeteta četiri osnovne čovjekove potrebe: ljubav, moć, zabava, sloboda.

Djetetu je potrebna ljubav odraslih. Potreba djeteta da bude voljeno je izuzetno važno za

njegov psihički i moralni razvoj. Ljubav je uvjet zdrave ličnosti djeteta koja ima dovoljno samopouzdanja, osjećaja pripadnosti, sigurnosti i topline, koja zna poštovati druge i uspješno komunicirati s drugima. Hladna i bezosjećajna sredina onemogućava djetetov stabilan emocionalni i socijalni razvoj. Stvara u djeteta agresivnost i druge oblike nemoralnog ponašanja poput laganja, ogovaranja, ruganja, ismijavanja, zavisti i mržnje.

Koliko je ljubavi potrebno djetetu? Ljubav mora imati granicu. Ona ne znači zadovoljavati svaku želju djetetu, niti previše zaštite, previše pohvala i poklona. Ljubav je poštovanje djeteta.

Pitanje moći u obitelji češće se iskazuje kao roditeljska moć nad djetetom. Odrasli često zlorabe svoju moć nad djecom, kada dijete mora bezrezervno slušati sve «dobronamjerne» upute i savjete svojih roditelja. Previše moći nad djetetom stvara nesamostalno i nesigurno dijete bez vlastitog mišljenja i s lošom slikom o sebi.

Sličan problem je i sa zadovoljavanjem sljedeće potrebe: slobode. Današnji roditelji u najboljoj namjeri da budu dobri roditelji pretjeruju u pomaganju svojoj djeci u svim mogućim obvezama, tako da današnja djeca od svih potreba najslabije imaju zadovoljenu potrebu za slobodom.

Potreba za zabavom je često, posebno u gradskim sredinama, svedena na televizor, računalo te pojedinačna druženja, a često i na tulumu na kojima se koriste različita sredstva

ovisnosti kao glavni izvor i poticaj druženja. Igra je najvažnija dječja potreba kroz koju dijete razvija svoju ličnost te zadovoljava socijalne, emocionalne i fizičke potrebe, ali i razvija sposobnost mozga za učenjem. U današnjem vremenu dječja igra, posebno djece osnovnoškolske dobi, nije dovoljno poticana od strane odraslih. Mnoga djeca pored

mnogobrojnih izvanškolskih obaveza nemaju vremena za igru i zabavu.

Obitelj i škola moraju biti partneri u moralnom odgoju djeteta sa zajedničkim odgojnim ciljevima u interesu psihičkog i mentalnog zdravlja djeteta, ali i boljeg društva.

mr.sc. Jasna Relja, pedagoginja

SAMOREGULACIJA – ŠTO JE I KAKO JU RAZVIJATI KOD DJECE

Samoregulacija je sposobnost praćenja, razumijevanja i kontrole vlastitog ponašanja. Samoregulacija je važna u području emocija, učenja, odnosa prema drugim ljudima i značajno utječe na samopouzdanje, samoefikasnost i postizanje uspjeha.

Svakodnevno se susrećemo sa situacijama u kojima od djece čujemo „nisam ja to učinio“, „on/a je kriv/a“, „drugi su protiv mene“, „ne znam zašto sam dobio lošu ocjenu“, „nastavnici su nepravedni“... Kada dijete pitamo o njegovoj poziciji u toj situaciji – o ponašanju, mislima i osjećajima, neka djeca nisu u stanju odgovoriti na ta pitanja. Isključivo su usmjerena na druge i ne mogu sagledati sebe, svoju ulogu i odgovornost. Takva uvjerenja mogu ići do toga da sve što nam se događa u životu, bilo da je dobro i pozitivno ili loše i negativno, pripisujemo faktorima koji su izvan nas i našeg utjecaja (psiholozi to nazivaju vanjskim lokusom kontrole). Primjerice, ako dobijem dobru ocjenu ili postignem uspjeh, to je

zbog toga što sam imao sreću, pitanja su bila upravo iz onoga što sam učio, drugi su bili loši i sl. Vrijedi i obrnuto; ako sam neuspješan, uzrok tome je splet nesretnih okolnosti, nerazumijevanje od strane drugih ili neki drugi vanjski faktor. Osobe, bilo da su djeca ili odrasli, kod kojih dominiraju takva uvjerenja, značajno češće imaju osjećaj nedovoljne kontrole nad svojim životom, nezadovoljstva pa i bespomoćnosti. Samim time si umanjuju i mogućnosti postizanja uspjeha.

Osobe koje posjeduju stav i uvjerenje da u najvećoj mjeri sami utječu na svoje ponašanje, a time i na posljedice i rezultate koji im se događaju u životu (posjeduju unutarnji lokus kontrole), imaju znatno veću predispoziciju za postizanje uspjeha. Oni su usmjereni na sebe, vjeruju da svojim zalaganjem, radom i postupcima mogu postići ciljeve i biti uspješni. Usmjeravanjem djece na takav način razmišljanja dajemo im temelje za bolju životnu poziciju i

perspektivu.

Da bi se uopće moglo s djecom razgovarati o osobnom ponašanju, mislima i osjećajima, potrebno je djecu učiti njihovom prepoznavanju, odnosno samoprocjeni (Kako se osjećam? Što radim? Što želim? Što ja mogu učiniti da ostvarim svoje želje i ciljeve?). Stoga je važno u obitelji upravo na taj način postavljati pitanja djeci i učiti ih da ih sami u svom unutarnjem govoru razmatraju.

Od rane predškolske dobi s djecom je važno razgovarati o osjećajima, od prepoznavanja osjećaja kod sebe i drugih, njihovog razumijevanja te razvoja empatije – uživljavanja u osjećaju druge osobe. Samoregulacija u području kontrole emocija znači: prepoznati da smo preplavljeni emocijom („Jako sam ljuta!”), osvijestiti da trebamo pričekati i razmisliti prije nego što nešto učinimo. Na taj način možemo smanjiti impulzivne reakcije kao i ulaske u nesporazume pa i svađe i sukobe.

U području učenja, samoregulacija se odnosi na sposobnost učenika da razumiju, upravljaju i preuzmu odgovornost i kontrolu nad svojim učenjem. U tome se nalazi odgovor na pitanje zašto su neki učenici uspješniji od drugih koji imaju podjednako razvijene sposobnosti. U današnjem znanstvenom i tehnološkom napretku situacije učenja postaju sve zahtjevnije u smislu da učenik nije „pasivan primatelj znanja“ već treba razviti vještine koje će mu koristiti da kontinuirano nadograđuje vlastito znanje i

aktivno traži, stvara i obrađuje informacije. Da bi to moglo realizirati, dijete treba stjecati vještine samostalnog učenja, upoznavati sebe kao učenika, učiti postavljanje ciljeva učenja i vrednovati naučeno te upravljati procesima učenja, emocijama i motivacijom.

Brojna su istraživanja potvrdila značenje obiteljskih utjecaja na djetetovo postignuće – uključenost roditelja i visoka razina emocionalne topline i podrške doprinose poticanju samoreguliranog ponašanja. Roditelji su najvažniji modeli koji prikazuju djeci samoregulacijske vještine poput ustrajnosti, prihvaćanja sebe i optimizma. Djeca u dobi od 6 do 8 godina razvijaju unutarnji govor, a od osme do desete godine ovlađavaju složenijim misaonim procesima, emocijama i ponašanjima, mogu formulirati ciljeve, a nakon devete godine i planirati. U devetoj i desetoj godini, ulaskom u fazu apstraktnog i formalno-logičkog zaključivanja, stvaraju se uvjeti za samoregulaciju učenja. Utvrđeno je da se školski uspjeh učenika može s 93 % točnosti predvidjeti samo na temelju njihove sposobnosti za samoregulirano učenje.

Da bi djeca postigla samoregulaciju, roditelji ih trebaju voditi i usmjeravati te istovremeno biti primjeri u: razumijevanju i kontroliranju svojih emocija i ponašanja; razvijanju stava djeteta da će svojim zalaganjem i ulaganjem napora postići rezultate te da posjeduje sposobnosti i predispozicije za uspjeh u nekom životnom području.

Ako vjeruješ da možeš, u pravu si.

Ako vjeruješ da ne možeš, opet si u pravu.

Henry Ford

SAMOPROCJENA – osobni uvid u misli, osjećaje i ponašanje:

- Što sam učinila?
- Jesam li time zadovoljna?
- Kako se osjećam?
- Što želim?
- Koji su moji ciljevi?
- Što mi je važno?
- Što trebam / mogu promijeniti?
- Kako ću doći do ostvarenja želja i ciljeva?

SAMOREGULIRANO UČENJE:

1. Planiranje – ulazak u situaciju učenja, analiza obveza uz stav o vlastitim sposobnostima koje se potiče pitanjima:

- Što trebam naučiti?
- Koliko mi treba vremena?
- Mogu li to obaviti i naučiti?
- Što očekujem, zanima li me to?
- Koji mi je cilj? (Npr. naučiti jedno poglavlje s razumijevanjem.)

- Koliko mi je vremena potrebno?
- Kada ću započeti s učenjem?
- Učim li zbog dobre ocjene ili mi je cilj razumjeti gradivo?

2. Učenje ili kontrola izvedbe - usmjeravanje pažnje na zadatak, samokontrola, motiviranje i ohrabruvanje:

- Što sve trebam učiniti da bih to riješila?
- Idem li u željenom pravcu?
- Koliko mi još vremena treba za učenje?
- Što je to što me ometa?
- U čemu sam pogriješila?
- Nešto mi je teško / ne razumijem – gdje mogu dobiti pomoć?
- Nakon što završim, idem van (motivacija i nagrada)!

3. Procjenjivanje postignuća nakon učenja – razmišljanja o vlastitom radu:

- U kojem trenutku najbolje učim?
- Jesam li napravila sve što sam isplanirala?
- Jesam li zadovoljna postignutim?
- Što treba promijeniti ili poboljšati?
- Kako ću to učiniti?

Renata Glavica, dipl. psihologinja

ZAŠTITA MENTALNOG ZDRAVLJA DJECE

Prema definiciji Svjetske zdravstvene organizacije zdravlje je stanje potpunog tjelesnog (fizičkog), duševnog (psihičkog) i socijalnog blagostanja, a ne samo odsustvo bolesti i iznemoglosti.

Kada govorimo o zdravlju djece, obično mislimo na njihovo fizičko zdravlje, a često zanemarujemo mentalnu odnosno psihičku komponentu zdravlja.

Nažalost, danas u svijetu oko 20 % djece i adolescenata do 18 godine ima neki oblik razvojnih, emocionalnih ili ponašajnih problema koji negativno utječu na rast i razvoj djece, uspjeh u školi te odnose unutar obitelji i s vršnjacima. Neki od poremećaja mentalnog zdravlja koji se javljaju u ovoj populaciji jesu: ADHD sindrom, poremećaji ponašanja, pervazivni razvojni poremećaj, anksiozni poremećaj, opsesivno-kompulzivni poremećaj, depresija, posttraumatski stresni poremećaj, bipolarni poremećaj, zlouporaba sredstava koja izazivaju ovisnost i drugi.

Kod djece i mladih često je teško uočiti da postoji problem mentalnog zdravlja i postaviti dijagnozu budući da simptomi nekih poremećaja mentalnog zdravlja mogu biti i sastavni dio pojedinih normalnih razvojnih razdoblja djeteta kao što su na primjer povećana razina anksioznosti i izljevi bijesa sastavni dio adolescencije. Isto tako nagle promjene (dobre i loše), ali i stalni nepovoljni uvjeti u okolini djeteta mogu uzrokovati neobično ponašanje djeteta koje može nalikovati simptomima mentalnog poremećaja.

Kada procjenjujemo mentalno zdravlje djece, neki od simptoma na koje treba obratiti pozornost jesu: **iznenadno odbijanje školskih aktivnosti, loše ocjene unatoč trudu uloženom u učenje, stalna zabrinutost ili emocionalna napetost, ponavljanje odbijanje odlaska u školu ili drugih uobičajenih aktivnosti, hiperaktivnost ili stalno vropoljenje, perzistirajuće noćne more, perzistirajući neposluh ili agresija, česte promjene raspoloženja, depresivnost, tuga ili razdražljivost.** Ovisno o dobi djeteta te trajanju, učestalosti i intenzitetu simptoma donijet ćemo odluku je li riječ o stanju koje zahtijeva uključivanje stručnjaka koji se bave problematikom mentalnog zdravlja djece.

Radi očuvanja fizičkog zdravlja djece važno im je osigurati pravilnu prehranu, siguran i topao smještaj, čistu odjeću, dovoljno sna, redovitu tjelesnu aktivnost i siguran radni prostor u školi, dok je za unapređenje mentalnog zdravlja presudno svakom djetetu pružiti bezuvjetnu ljubav njegove obitelji, pohvalama i ohrabrvanjem razvijati njegovo samopouzdanje, osigurati mu igru s vršnjacima, omogućiti učenje, učitelje i odgajatelje koji će ga poticati da razvije svoje potencijale, naučiti ga disciplini i poštivanju društvenih pravila.

Andreja Kos Milkić, dr. med.

Školska medicina

ZZJZ Koprivničko-križevačke županije

OSOBITOSTI ONLINE KOMUNIKACIJE MEĐU MLADIMA

„JEZIK ULICE“ NA INTERNETU

Komunikacija putem interneta, društvenih mreža i mobilnih aplikacija važan je dio odrastanja i života djece i mladih. Osim što predstavljaju jednostavan i privlačan način prenošenja poruka, razne društvene mreže mjesta su brže razmjene znanja i informacija, stvaranja socijalnih kontakata i povezivanja s drugima. One mogu biti izvor pozitivnih znanja i informacija, ali i opasnih informacija i neželjene komunikacije. Pripadnost grupi oduvijek pruža osjećaj zajedništva i prihvaćenosti, važan za emocionalni razvoj i „normalno“ funkcioniranje u modernom svijetu. Kako danas mladi komuniciraju na internetu, pokušali smo doznati u našoj školi.

Messenger i Viber – najpopularnije aplikacije za virtualnu komunikaciju

Učenici moje škole uglavnom virtualno komuniciraju u zabavne svrhe i u slobodno vrijeme. Postoje primjeri razrednih grupa koje su

oformljene radi dogovora oko nastavnih zadaća i organizacije školskih aktivnosti, kojima je ponekad, uz učenike, član i sam razrednik.

Pomoću *online* upitnika istražili smo osobitosti komunikacije među mladima na internetu. U istraživanju je sudjelovalo 199 učenika šestih, sedmih i osmih razreda. Društvene mreže i razne aplikacije svima su već poznata stvar, a među našim je učenicima trenutno najpopularniji *Messenger* kojim se koristi 66 % ispitanika. Slijede *Viber* s 38 % i *Facebook* s 34 %, dok putem aplikacije *Whats App* komunicira 23 % učenika. Ostali se služe drugim mrežama ili aplikacijama, a napredne tehnologije neprestano nude nove mogućnosti.

Mladi su potvrdili da u komunikaciji prevladava razgovorni jezik, korištenje kratica, nepoštovanje pravopisnih pravila, izostavljanje rečeničnih i pravopisnih znakova, žargon.

Neprimjerena komunikacija na internetu

Komunikacija među mladima na internetu često je neprimjerena i nekulturna. S tom tvrdnjom složilo se 78 % učenika, što je zabrinjavajuće. U okruženju virtualne komunikacije često se susrećemo s problemom vrijeđanja i izrugivanja koje se može odnositi na nas ili neku drugu osobu. Internet pomici granice pristojnog i kulturnog izražavanja. Dopušta osobama da govore i pišu o stvarima o kojima možda ne bi

govorile u neposrednoj interakciji „licem u lice“. Učenici kažu da ima onih koji se izražavaju pristojno, ali mnogi se služe nepristojnim izrazima i vrijeđaju druge zbog izgleda, ocjena, imovinskog stanja... Ističu da je i veoma rašireno služenje vulgarnim jezikom. „Najčešće neprimjerene riječi kojima se mladi služe su jako ružne psovke“. Problem je što mladi prihvaćaju takav način izražavanja kao normalan oblik komunikacije i povremeno pisanje nepristojnih poruka smatraju šalom. „Ponekad si upućujemo ružne i uvredljive riječi, ali ne mislimo to ozbiljno.“ U virtualnom svijetu mladi su često direktniji, pa i bezobrazniji jer imaju osjećaj da neće morati odgovarati za takva ponašanja na način na koji bi inače odgovarali za, primjerice, javno izrečene riječi.

Vrijeđanje i omalovažavanje među mladima

Polovini naših učenika koji su sudjelovali u istraživanju nikada nisu bile upućene ružne riječi, no 40 % njih primilo je uvrede, dok 10 % učenika trpi česta vrijeđanja i omalovažavanja. Najčešći oblici uvreda su direktne tekstualne poruke, širenje neistina te uvredljivi komentari uz fotografije. Pokazalo se da više od pola ispitanih učenika često ili ponekad svom verbalnom nasilniku vrati „istom mjerom“. Tek 9 % učenika napisalo je da se nikada ne služi protu-uvredama. Velik broj učenika staje u obranu vrijeđane osobe (41 %), ali zabrinjava što 32 % njih ne obraća pažnju, a čak se 12 % učenika priključuje vrijeđanju. Osim što su žrtva verbalnog i emocionalnog nasilja, mladi su često *cyber*

nasilnici, što je potvrdilo 29 % učenika koji priznaju da su putem interneta vrijeđali drugu osobu. Učenici su se na internetu susreli s ogovaranjem, vrijeđanjem drugih u zatvorenim grupama, lažnim predstavljanjem, širenjem neistina, ismijavanjem, komentiranjem nečijeg izgleda s ciljem omalovažavanja i drugim oblicima verbalnog nasilja. „Uglavnom mi pišu da sam debela krmača i još mnogo drugih ružnih stvari koje ne bih htjela napisati jer sam onda tužna.“ Učenici također navode da se putem društvenih mreža lakše svađati nego „u živo“. U tom slučaju ne moraš vidjeti ni čuti reakciju druge osobe. Njihovo društvo uglavnom tolerira uvredljive napise, a osoba koja se služi nepristojnim riječima uživa i određenu popularnost. Manji postotak učenika izrazio je da društvo ignorira ili isključuje takvu osobu iz grupe. Dijana Lukačić, socijalna pedagoginja naše škole ističe da je *online* komunikacija kojoj su okrenuti mladi sastavni dio njihovog odrastanja. „Nepristojne i uvredljive riječi i poruke nisu rijetkost na društvenim mrežama, a to uočavaju i sami učenici što je vidljivo u njihovim odgovorima. Potrebno je biti svjestan kako se u *online* komunikaciji informacije vrlo brzo šire, „publika“ je mnogo šira i osoba je zapravo izložena nanesenoj uvredi ili nekoj uznemirujućoj poruci svaki puta kada je *online*. Te posljedice su jednako teške kao i u stvarnom životu, ponekad i teže. Iako se čini mali postotak od 12 % učenika koji kažu da se ponekad pridruže vrijeđanju, to nije malo. To direktno ukazuje na potrebu osvještavanja mlađih da pravila ponašanja u stvarnom svijetu

vrijede i u virtualnom”, navodi socijalna pedagoginja.

Koliko se odgovorno ponašamo na internetu?

Istraživanje je pokazalo da bi 43 % naših učenika uvrede primljene putem interneta prijavilo roditeljima, međutim 30 % ih ne bi prijavilo nikome. Tek bi se manji broj učenika povjerio razredniku, učitelju ili policiji. „Potrebno je educirati učenike kako da reagiraju u situacijama neprimjerene komunikacije na internetu i društvenim mrežama”, napomenula je socijalna pedagoginja. Promatrači nasilničkog ponašanja šutnjom odobravaju ono što se zbiva, stoga je svatko od nas pozvan obavijestiti odraslu osobu i aktivno se uključiti u sprječavanje širenja bilo koje vrste nasilja.

Ohrabruje činjenica da je većina mladih naše škole naučila čuvati svoje zaporce i držati ih u tajnosti. Mnogi su svoje lozinke povjerili jedino roditeljima, dok se manjina pouzdaje u najboljeg prijatelja/prijateljicu ili čak nekoliko njih.

Većina učenika smatra da je vrijedanje, ogovaranje i širenje neistina na internetu kažnjivo

ili zabranjeno, no 17 % smatra da je dopušteno.

Prema hrvatskom kaznenom zakonodavstvu uvreda, kleveta i iznošenje osobnih ili obiteljskih prilika kaznena su djela protiv časti i ugleda osobe. Učenici su primijetili da se mlađi na društvenim mrežama međusobno ne poštuju. Zakon kaže da je pravo svakog pojedinca da se poštuje i ne omalovažava njegovo dostojanstvo. Stoga kažnjivo ponašanje djece izaziva institucionalnu reakciju (policije i socijalne službe) radi sprječavanja daljnog kriminalnog ponašanja i poduzimanja mjera za zaštitu djeteta.

Tehnologije izmjenjuju način komuniciranja među ljudima, osobito među nama mladima koji želimo biti „u trendu“. Ostaje činjenica da su naše riječi i djela ogledalo nas samih, kako u realnom tako i u virtualnom kontekstu. Pristojnost u komunikaciji i primjerenošć u ponašanju većina nas smatra temeljnim vrijednostima društva u kojem želimo živjeti.

Lucija Benotić, 7. a

Hana Pelesk, 4.a

RAD POVIJESNE GRUPE „POVIJEST ZA BUDUĆNOST“

Povijesna grupa „Povijest za budućnost“ osnovana je 2014. godine te se od tada kroz njezine aktivnosti radi na popularizaciji povijesti kao nastavnog predmeta, ali i razvija sklonost učenika prema istraživanju prošlosti. Cilj cijelog projekta je upoznavanje učenika s hrvatskom i svjetskom kulturnom baštinom putem povezivanja teoretskog dijela nastavne građe s konkretnim primjerima iz prošlosti.

Grupa učenika zaljubljenika u povijest uz vodstvo mentorice Mirne Kovačić bavi se dramatiziranjem najpoznatijih povijesnih događaja. Nizom praktičnih aktivnosti učenici razvijaju senzibilitet i praktična znanja o dramskom umjetničkom izražavanju i procesu nastajanja dramskog djela. Učenici sudionici projekta razvijaju brojne kompetencije: sami odabiru teme i sadržaje koji će biti predmet interesa, razvijaju kritički stav i mišljenje, kulturu izlaganja pred skupinom, podižu razinu vlastitih znanja i vještina. Uvježbavajući i izvodeći tekst pred publikom

učenici razvijaju sposobnost izražavanja i vještine govora, umjetnički izraz na hrvatskome jeziku, stječu društvenu svijest uključujući samokritičnost, kritičnost, odgovornost i snošljivost. Stječu sigurnost u vlastite sposobnosti, znanja i vještine. Naši igrokazi su također spoj povijesnih događaja i moderne hrvatske i svjetske rock glazbe.

Na sceni se izmjenjuje do dvadesetak glumaca. Za scenarij i režiju odgovorna je Mirna Kovačić, a za glazbeni dio i prezentaciju učitelji Ivan Piskač, Mihael Kivač i Mirna Kovačić.

Naši talentirani mladi glumci su Sara Božić, Hrvoje Horvat, Karla Filipić, Jana Nakić, Patricija Bačani, Petar Grubić, Borna Kovačić, Mia Zagrajski, Lucija Kuzmić, Matej Koštić, Gabriela Lončar, Dorjan Lončarić, David Premec, Lovro Rod, Maja Blažok i Mihael Tinodi.

Nakon izuzetnog uspjeha prvog igrokaza „Rome Rocks“ (lipanj, 2015.) kojim su učenici (tada)

petih razreda počastili svoje roditelje, prijatelje i nastavnike, odlučili smo svoju izvedbu ponoviti i u drugim koprivničkim školama koje su zainteresirane za ovakav oblik nastave povijesti. Nakon gostovanja u Srednjoj školi Koprivnica, putovanje u daleku prošlost nastavilo se u Osnovnoj školi „Braća Radić“, a potom i u koprivničkoj Gimnaziji „Fran Galović“.

Igrokaz „**Rome Rocks**“, povezujući povijesne događaje i ličnosti s modernom rock glazbom, prikazuje jedan period povijesti Rimske Republike u vrijeme Prvog trijumvirata. Na sceni se izmjenjuju političke spletke, sukobi vojski, ali i poneka ljubavna scena između Cezara i Kleopatre.

Radnja igrokaza „**Igre prijestolja na hrvatski način**“ smještena je u hrvatsko srednjovjekovlje. Ona uvodi publiku u mračni srednji vijek, dramatizira brojne političke intrige, spletke, krvave obrate i upoznaje učenike s najpoznatijim ličnostima toga doba: Stjepanom II. Kotromanićem i njegovom kćeri Elizabetom, Ludovikom I. Anžuvincem i Marijom Anžuvinskom, Žigmundom Luksemburškim, Stjepanom Lackovićem i znamenitom Crnom kraljicom, Barbarom Celjskom.

„**Božićno primirje**“ dogodilo se u vrijeme Božića 1914., u vrijeme Prvoga svjetskoga rata kada su vojnici Njemačke i Velike Britanije (Škoti) na zapadnom frontu kratkotrajno prekinuli sukob kako bi se susreli se na "ničijoj zemlji". Uslijedilo je darivanje, pjevanje božićnih pjesama, pa čak i nogometna utakmica. Primirje je trajalo sve dok nadređeni nisu izdali zapovijedi o nastavku neprijateljstava. Božićno primirje 1914. svakako

je događaj bez presedana u povijesti ratovanja, te je stoga bio logičan izbor za dramatizaciju događaja iz 1. svjetskog rata.

Igrokaz „**Veliko okupljanje**“ donosi pregled zabavnih i pomalo otkačenih tradicija koje se vežu uz proslavu Božića širom svijeta. Kada zapravo počinje božićno slavlje, tko daruje djecu, što se jede, kakve su božićne pripreme u pojedinim zemljama? Koji su običaji u drugim državama? Jedu li svi božićnu puricu? Ili ukrašavaju božićno drvce? Posjećuje li ih Djed Božićnjak, mali Isus ili netko treći? Gledatelji su se imali prilike zabaviti uz francusku, rusku, američku, australsku i hrvatsku obitelj te osjetiti malo božićne atmosfere u našoj školi.

Budući da su i druge škole prepoznale originalnost, pristupačnost i zanimljivost ovakvog tipa usvajanja gradiva iz povijesti, već su dogovorena i daljnja gostovanja. Učenici su pokazali velik interes za ovaj oblik nastave, pa se nadamo da ćemo i u budućnosti uspješno dramatizirati najzanimljivije epizode iz svjetske i nacionalne povijesti pridonoseći popularizaciji povijesti kao nastavnog predmeta i stvarati sve više zaljubljenika u povijest i budućih istraživača prošlosti.

Vjerujemo da je stalno osvremenjivanje nastave osnovni preduvjet za izvrsnost nastavnog procesa, pa se nadamo da će i ta predstava naći put do mladih gledatelja i da ćemo gostujući na drugim školama dostoјno zastupati kvalitetu rada i svestranost naše škole.

Mirna Kovačić, prof.

SPORTSKA GRUPA U RAZREDNOJ NASTAVI

PRIMJENA POLIGONA PREPREKA U ŠKOLI BEZ DVORANE

Učenici 3. razreda Osnovne škole „Đuro Ester“ jednom tjedno sudjeluju kroz izvannastavnu aktivnost u sportskoj grupi gdje uče osnovne i specifične oblike kretanja, razne vježbe koordinacije, fleksibilnosti te preciznosti i ravnoteže. Osnovna škola „Đuro Ester“ nema svoju dvoranu pa su učenici često primorani vježbati u nestandardnim uvjetima. Nastava se često odvijala na hodnicima i u improviziranom spremištu. Prelaskom učitelja u parnu i neparnu smjenu, rasteretio se dio problema vježbanja na hodnicima i sada svaki učitelj ima mogućnost da izvodi nastavu na otvorenom prostoru kada ne pada kiša, a u slučaju kiše koristi se prostorija od 100-tinjak kvadrata koja je prilagođena kao mala dvorana. U suradnji s Ministarstvom znanosti obrazovanja i sporta i Ministarstvom zdravlja školama koje nemaju dvoranu, dodijeljena su nastavna sredstva i pomagala u obliku raznih didaktičkih igara, stalaka, čunjeva, obruča, koordinacijskih platformi, motoričkih loptica za agilnost, marama, kockastih loptica i drugih sličnih pomagala. Na zabavan i edukativan način učenici izvode zadane vježbe jednostavnije i zabavnije, povećanom koncentracijom i motivacijom postižu bolje rezultate.

OPIS NASTAVNIH POMAGALA I DIDAKTIČKIH REKVIZITA

BALANSNE DASKE – namijenjene su za održavanje

ravnoteže i stabilnosti tijela; mogućnost izvedbe je na dvije noge i jednoj nozi; imaju značajan utjecaj na jačanje lokomotornog sustava i čvrstoču (tonus) mišića.

KOORDINACIJSKE PLATFORME – namijenjene su za razvoj koordinacije, korekcije stopala te preciznosti; mogućnost izvedbe bez obuće; naglasak je na točnom postavljanju stopala u određeni položaj; lako se postavljaju kao puzzle.

AGILNE PLOČE – namijenjene su za razvoj agilnosti i koordinacije; naglasak je na postavljanju stopala u zahtjevniji položaj; veća

amplituda pokreta tijela; mogućnost postavljanja na razne visine; protuklizna podloga pogodna je za sve terene.

KOORDINACIJSKE LOPTICE – namijenjene su isključivo za razvoj koordinacije i agilnosti; utjecaj na jačanje zglobnih sveza prilikom nagle promjene pravca kretanja; utjecaj na vizualni podražaj i brzinu reakcije odbijanja od podloge prilikom hvatanja.

DIDAKTIČKA POMAGALA – namijenjena su za djecu predškolske dobi; utjecaj na taktilni i vizualni podražaj; mogućnost pogađanja boja i oblika; pogodne za bacanja i hvatanja u igri.

TAKTILNE SPUŽVICE – namijenjene su za vrtićku i predškolsku dob; učenje brojeva i boja; razvoj palpacije i osjetnog podražaja; odlične su za igre parova tijekom dodavanja i hvatanja.

NASTAVNA POMAGALA (stalci, obruči i čunjevi) – namijenjeni su za cijeli lokomotorni sustav i motoričku strukturu tijela; utjecaj na koordinaciju, brzinu, agilnost, ravnotežu, preciznost i fleksibilnost; primjena u svim segmentima nastave i igre; brzo postavljanje i rastavljanje; lakoća tereta.

Matija Rušak, prof. kineziologije

DOMAĆINSTVO - NOVA IZVANNASTAVNA AKTIVNOST U NAŠOJ ŠKOLI U RAZREDNOJ I PREDMETNOJ NASTAVI

Od ove školske godine u našoj školi s radom je započela i nova izvannastavna aktivnost - Domaćinstvo u predmetnoj i razrednoj nastavi. Grupu u razrednoj nastavi vodi učiteljica Lidija Bogadi, a u predmetnoj nastavi učiteljica Maja Jerčinović. Grupe su nastale kao rezultat evaluacije našeg školskog kurikuluma u kojem smo uvidjeli potrebu razvoja manualnih aktivnosti kod učenika. Ideja o uvođenju domaćinstva u školu potekla je i od samih učenika koji su s oduševljenjem sudjelovali u školskom projektu "Đuro volontira" te u aktivnostima Učeničke zadruge Đurđica. Želja

nam je da učenici svladaju vještine koje će im trebati u svakodnevnom životu. U Domaćinstvo su u predmetnoj nastavi uključeni učenici petih i sedmih razreda, njih tridesetak. Ovaj oblik aktivnosti realizira se za sve učenike, od prosječnih i darovitih do učenika s posebnim potrebama.

Obuhvaćamo više područja djelovanja: priprema hrane, učeničko zadružarstvo, volontiranje, ekologija, obilježavanje prigodnih događaja. Usko surađujemo s Domom za starije i nemoćne Cedar u Koprivnici, Učeničkom zadrugom Đurđica, likovnom grupom, novinarskom grupom, foto-

grupom, eko-grupom te često u radu sudjeluju i roditelji učenika. Planom i programom rada izvannastavne aktivnosti Domaćinstvo predviđene su mnoge aktivnosti: priprema zimnice, palačinki, pite od jabuka, pizze, domaćeg tjesteta i kruha, božićnih kolačića (...); obilježavanje Svjetskog dana hrane, Dana jabuka, Dana zahvalnosti za plodove zemlje, Dana grada, Božića, Uskrsa, Majčinog dan, Dana škole; izrada ekološki prihvatljivog sredstva za čišćenje i održavanje kućanstva te kozmetičkog proizvoda, kugli za kupanje i sapuna za pranje tijela od sušene lavande koju pripremaju učenici Učeničke zadruge Đurđica; izrada božićnih i uskrsnih ukrasa; njega kućnih i vrtnih biljaka; izrada eko-vrećica za potrebe Zadruge, cvjetnog buketa;

pletenje; krojenje i šivanje torbi od starih traperica te izrada korisnog drvenog predmeta za kućanstvo.

Također je planirana zajednička zabava za kraj školske godine. U radu nam osim voditeljice pomažu učiteljice Đurđica Lucek, Anja Čosić i Ana Mihac Kovačić te roditelji, bake i djedovi koji svoje sposobnosti i vještine naučene kroz život rado podijele s nama i nauče nas kako olakšati svakodnevne poslove.

Sve aktivnosti objavljujemo na web stranici škole. Nadamo se da smo vas zainteresirali te da ćete se i vi roditelji pridružiti nekoj od naših aktivnosti tijekom iduće godine i naučiti nas nečem novom.

Maja Jerčinović, prof.

SUDIONICI SMO MEĐUNARODNOG PROJEKTA

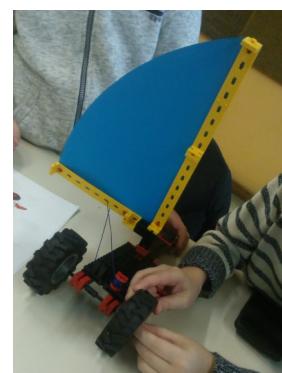
ROBOTECH

Ove godine uključili smo se u novi projekt RoboTech. To je međunarodni projekt čiji je nositelj grad Koprivnica, a koji se organizira s prekograničnim partnerima iz Mađarske. Predviđeno trajanje projekta je 10 mjeseci (rujan 2017. - lipanj 2018.). U projektu sudjeluju sve tri gradske škole: OŠ „Đuro Ester“, OŠ „Antun Nemčić Gostovinski“, te OŠ „Braća Radić“. Ukupan broj nastavnika koji je uključen u projekt

je 10. Iz naše škole uključene su učiteljice: Snježana Mihočka, Đurđica Lucek, Kristinka Fabić i Tijana Martić.

U projektu sudjeluje ukupno 15 učenika. Učenici su iz trećeg, četvrтog i petog razreda. Uočen je veliki interes učenika za bavljenje jednom veoma zanimljivom granom tehnike - robotikom, koja je danas prisutna

u svim segmentima ljudskog života. Cilj projekta je povećati znanja o robotici u školama, kroz učenje novih tehnologija. Specifičan cilj projekta je uključiti robotiku u izvannastavnu aktivnost te omogućiti učenicima natjecanje iz područja robotike.

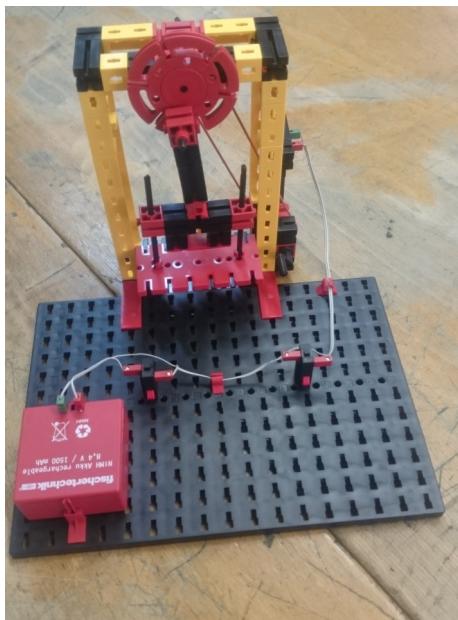
Prvi koraci u realizaciji projekta bili su odabir učenika za ovu aktivnost. Budući da je interes učenika bio veliki, izrađeni su kriteriji po kojima su učenici odabrani. Nakon toga slijedilo je upoznavanje roditelja odabranih učenika na roditeljskom sastanku, a zatim je slijedila izrada kurikuluma za izvannastavnu aktivnost Robotika. Škola je dobila vrijednu opremu koja se koristi za

eduksije učitelja i učenika.

Druga aktivnost bila je edukacija - trening učitelja u trajanju od 105 školskih sati. Sljedeći korak bila je edukacija učenika za koju je predviđeno također 105 školskih sati. Na edukacijama su učenici izrađivali različite modele robota, učili prve korake kako programirati i pokretati robote. Učenici su pokazali veliki interes za stjecanje novih znanja i vještina iz područja robotike.

Osim stjecanja znanja i vještina učenici su radom u grupi razvijali međusobno poštovanje, suradnju, pristojnost i zajedništvo. Stekli su nove prijatelje i razmjenjivali iskustva, što je veoma bitno u

današnje vrijeme.

Projekt predviđa i dva prekogranična natjecanja učitelja i učenika u izradi jednostavnog robotskog modela, gdje će učenici i učitelji razmjenjivati iskustva i primjere dobre prakse.

Ovim projektom učenici i učitelji steći će nova znanja i vještine u području robotike koja će prenositi i ostalim učiteljima i učenicima njihovih škola.

Tijana Martić, prof.

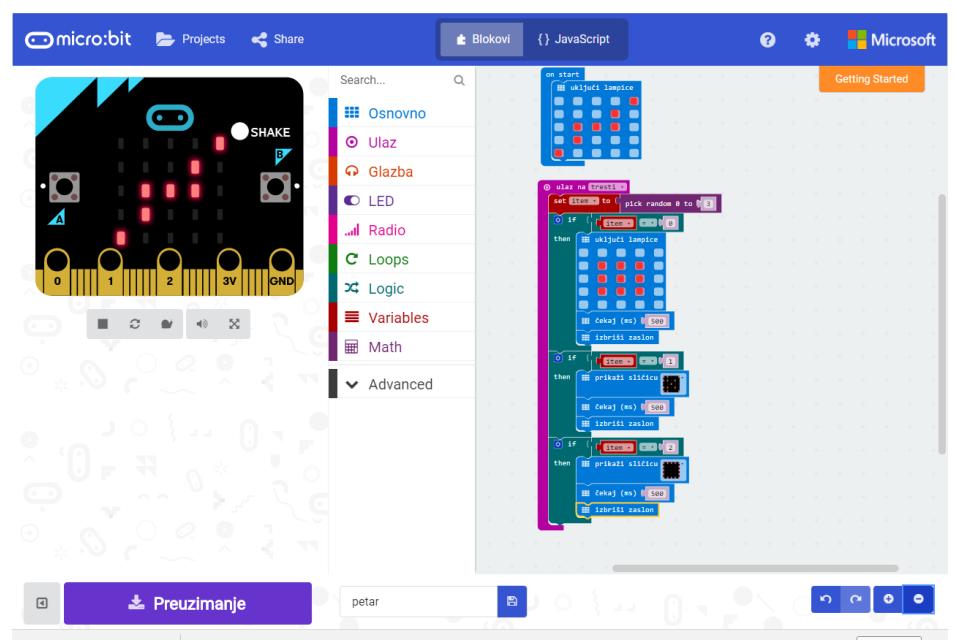
PROJEKT PROMIKRO - OPREMANJE OSNOVNIH ŠKOLA MIKRORAČUNALIMA

Hrvatska akademska i istraživačka mreža CARNet u suradnji s Institutom za razvoj i inovativnost mladih IRIM, a uz podršku Ministarstva znanosti i obrazovanja pokrenula je projekt ProMikro kojem je cilj uvođenje algoritamskog načina razmišljanja i problemskog pristupa u različite nastavne predmete i izvannastavne aktivnosti uporabom mikroračunala.

Projekt se provodi u dvije faze. Tijekom školske godine provodit će se edukacija učitelja različitih struka o

načinima uporabe mikroračunala u nastavi svih predmeta, a uz posebni naglasak na razvoj digitalne pismenosti i kreativnosti u djece, te

opremanje svih učenika 6. razreda osnovnih škola mikroračunalima te obrazovnim sadržajima za njihovu uporabu. Mikroračunala će biti u vlasništvu škola koje će ih posuđivati učenicima na razdoblje od godinu dana.

U ovaj projekat uključile su se učiteljice Snježana Mihočka, Anja Čosić i Đurđica Lucek. One su sudjelovale na radionicama na kojima su upoznale načine programiranja i korištenja mikroračunala.

Naši učenici 6. razreda dobili su na posudbu mikroračunala do kraja nastavne godine. Za sve

učenike organizirana je uvodna radionica na kojoj su upoznali osnovne postupke za rad s mikroračunalima. Tijekom školske godine jednom tjedno se održavala radionica programiranja mikroračunala koju vodi nastavnica Đurđica Lucek.

Roditelji i učenici naše škole imali su priliku isprobati rad mikroračunala na radionicama organiziranim povodom obilježavanja Večeri matematike.

Đurđica Lucek, učiteljica informatike

ČITANJE NAS POVEZUJE

OŠ „Đuro Ester“ i OŠ Olge Meglič zajedno u projektu

Čitanje ne poznaje granice / Branje ne pozna meja

Međunarodni projekt poticanja čitanja *Čitanje ne poznaje granice / Branje ne pozna meja* provodimo od 2015./2016. godine., i to u partnerstvu s našom prijateljskom školom Olge

Meglič iz Ptuja. Projekt je usmjeren na razvijanje čitalačke i informacijske pismenosti, jačanje građanskih i digitalnih kompetencija učenika te razvoj prezentacijskih i komunikacijskih vještina. Svake godine u ovome projektu sudjeluje jedan razred iz naše škole te jedan razred iz slovenske škole. Ove školske godine u projektu je sudjelovao 4. a razred naše škole te 5. a razred iz škole Olge Meglič. Tijekom nastavne

godine učenici čitaju književno djelo slovenskog autora (prevedeno na hrvatski jezik), dok učenici iz Ptuja čitaju djelo hrvatskog autora (prevedeno na slovenski jezik). Na ovaj način učenici se

upoznaju s književnom, ali i kulturnom tradicijom susjedne zemlje. Nakon čitanja odabranog književnog djela učenici zajedno s učiteljicom i knjižničarkom interpretiraju djelo, proučavaju biografiju autora, upoznaju se s ostalim djelima pisca kao i njegovim značenjem za nacionalnu književnost. Izrađuju samostalne radove na temelju djela koje su čitali; plakate, prezentacije, slikovnice, stripove, literarne i likovne radove, igrokaze, igraju književni kviz... Također proučavaju geografske i kulturno-povijesne značajke mjesta partnerske škole. Rezultate svojih istraživanja i kreativne radove nastale na temelju čitanja učenici prezentiraju jedni drugima prilikom dva međusobna susreta, po jedan u svakoj od partnerskih škola. Dosada su u projektu sudjelovala tri razreda naše škole koji su čitali slovenski avanturistički roman za mlade *Družina Sinjega galeba* pisca Tone Seliškara, potom

pripovijetku za djecu *Anica i sportski dan* suvremene slovenske spisateljice Dese Muck te roman *Kekec iznad samotnog ponora*, klasik slovenske dječje književnosti autora Josipa Vandota. Učenici iz Slovenije čitali su hrvatski dječji klasik *Čudnovate zgode šegrta Hlapića* (*Čudovite dogodivščine vajenca Hlapića*) Ivane Brlić-Mažuranić, slikovnicu *Ciconia, Ciconia bijela roda* (*Ciconia, Ciconia, bela štorklja*) naše književnice Andreje Peterlik-Huseinović te roman *Sretni dani (Srečni dnevni)* suvremenog hrvatskog pisca Mire Gavrana. Na zajedničkim radionicama koje se organiziraju u školskim knjižnicama učenici se druže s vršnjacima iz susjedne zemlje, vježbajući pritom svoje socijalne i komunikacijske vještine. Ovim zajedničkim projektom nastavljamo njegovati suradnju i prijateljstvo koje nas sa školom Olge Meglič veže već 36 godina.

Nikolina Sabolić, prof., dipl. knjižničarka

USAVRŠAVANJE UČITELJA U SKLOPU PROGRAMA ERASMUS+

Sufinancirano sredstvima
programa Europske unije
Erasmus+

U veljači 2017. godine naša škola prijavila je projekt pod nazivom *Going the extra mile* na natječaj za KA1 Erasmus+ projekte Agencije za mobilnost i programe EU. Krajem svibnja projekt je odobren te su nam dodijeljena finansijska sredstva u iznosu od 18.619,00 eura.

Projekt je započeo s provedbom početkom lipnja 2017., a trajat će do kraja kolovoza 2018.

Usmjeren je na jačanje građanskih i digitalnih kompetencija nastavnika naše škole putem stručnih usavršavanja u inozemstvu, a utjecat će i na učenike koji su već sudjelovali ili će tek sudjelovati u radionicama i aktivnostima iz područja građanskog odgoja i digitalne pismenosti.

U sklopu projekta provedeno je osam mobilnosti

nastavnika. U rujnu 2017. Tomislava Kraljić, nastavnica engleskog i francuskog, sudjelovala je u stručnom usavršavanju *Addressing discrimination in school matters* koje se održalo u Plymouthu u Ujedinjenom Kraljevstvu. Nakon toga, u listopadu 2017. Mirna Kovačić, nastavnica povijesti i geografije, sudjelovala je u usavršavanju *Empowerment in ICT - Technology Enhanced Learning* u Yorku u Ujedinjenom Kraljevstvu. U veljači 2018. provedene su tri mobilnosti. Biserka Knez, učiteljica razredne nastave, pohađala je tečaj *Europeans sharing views – making sense of the world through multimedia* u Lisabonu u Portugalu. Vjeroučitelj Saša Špoljarić sudjelovao je u tečaju *Moodle 3: An introduction for teachers* u Sevilli u Španjolskoj dok je Andreja Kerovec Letica pohađala tečaj *ICT as a Tool for Intercultural and Media Education* u Lisabonu. U travnju 2018. Helena Knežević, nastavnica engleskog, pohađala je tečaj *Media education - fighting bullying and foster inclusion* u

Lisabonu.

Iskustvo europskih mobilnosti omogućilo je našim nastavnicima unaprjeđivanje znanja i vještina, ali i upoznavanje različitih školskih praksi te razmjenu ideja s kolegama iz drugih zemalja. Očekujemo da će po završetku projekta nastavnici razviti nove metode poučavanja koje se temelje na igri, kreativnoj i inovativnoj primjeni digitalne tehnologije, istraživačkom, iskustvenom i suradničkom učenju te omogućiti učenicima da gradivo pojedinih predmeta učinkovitije povezuju sa stvarnim životnim situacijama. Na kraju, očekujemo da će projekt unaprijediti kvalitetu rada te doprinijeti razvoju međunarodne dimenzije naše škole.

Mirjana Mihalec,

koordinatorica projekta *Going the extra mile*

AGENCIJA ZA
MOBILNOST I
PROGRAME EU

